

T-145 2022.05.29. vasárnap
Dániel az álomfejtő

Kedves Gyerekek!

Ez alkalommal szeretném, ha folytatnánk Dániel történetét. Ott hagytuk abba, hogy Dániel és társai, Nabukodonozor-az ellenséges király-udvarában nevedtek fel, tanították őket minden bölcsességre és tudományra. A király ételét visszautasítva zöldségfélékkel éltek és a végén a többi bölcsnél tízszer okosabbak lettek.

Történt egyszer, hogy Nabukodonozor álmot látott, ami miatt nagyon nyugtalan lett. Hívatta a bölcseket, hátha megjelentik neki az értelmét. De volt egy kis baj. Nem tudatta velük mit álmodott, hanem azt akarta, hogy mondják meg neki az álmot és annak jelentését is. Így akarta őket próbára tenni, hogy valóban igazat mondanak-e, vagy csak találgatás az egész? Ha nem mondják meg az álmot, halál vár rájuk, ha mégis, akkor nagy tisztesség, ajándékok és jutalom. Elismerték a bölcsek: *”...nincs ember a földön, aki a király dolgát megjelenesse a király előtt, hanemha az istenek, akik nem lakoznak együtt az emberekkel.”*

A bölcsek válaszára tehát a király nemhogy megnyugodott és elmondta volna az álmot, hanem haragra gerjedt és kiadta a szigorú parancsot: *„A babiloni bölcsek mind vesszítessenek el.”* Erre keresni kezdték Dánielt és az ő társait, hogy megöljék őket. Viszont Istennek más volt a terve. Dániel a király testőrének -Arióknak-engedélyével, bement a királyhoz és időt kért az álom megfejtéséhez, aki ezt engedélyezte is.

Mit tett Dániel? Hazament és elmondta társainak, hogy együtt kérjenek irgalmat az eget Istenétől, egyszóval imádkozzanak azért, hogy jelentse azt ki nekik. És Isten meghallgatta őket, éjjel megjelentette az álmot és annak jelentését is. Ezek után Dániel áldotta Istent, köszönetet mondott neki. Majd bement Ariókhhoz, hogy ne ölje meg a bölcseket, mert tudatni fogja a királlyal az álmot és a megfejtését. Erre ő sietve bevitte Dánielt Nabukodonozor elé. A király hitetlenkedve fogadta. Dániel elmondta, hogy ezt a bölcsek és írástudók nem fejthetik meg, viszont van Isten az égben, aki a titkokat megjelenti.

Azzal kezdődött az egész, hogy a királynak gondolatai támadtak az ágyában, a jövő felől, mi lesz azzal a birodalommal, amit felépített? Tulajdonképpen erre felelt neki Isten az álomban. Látott egy nagy álló képet, egy óriási, fényes szobrot, amelyiknek rettenetes volt a kinézete. A feje tiszta aranyból, a melle és karjai ezüstből, hasa és oldalai rézből, lábszárai vasból, lábai pedig vasból és cserépből voltak. Nézte a király, mire egy nagy kő magától letörte azt a gyenge vas és cserép lábairól, majd darabokra zúzta, amíg olyan nem lett az egész, mint a polyva. Aki még nem tanulta volna, annak mondom, hogy a polyva a gabonafélék, pl. a búza külső vékony hártyszerű héja, ami körül veszi a magot. Ezt a polyvává lett zúzalékot felkapta a szél és elvitte, még a helyét sem találták. A kő pedig, amelyik leütötte a szobrot nagy hegygé változott, amely betöltötte az egész földet.

Ez volt az álom a jelentése: az arany fej maga Nabukodonozor király és az ő birodalma Babilon. Ő utána majd egy gyengébb, majd egy másik és harmadik világbirodalom támad. A negyedik birodalom erős lesz, mint a vas, de kétfelé oszlik majd és részben erős, részben törékeny, mint a cserép. Azután pedig egy olyan birodalmat támaszt Isten, ami megáll majd örökké.

Ezek után a király imádta Dánielt és elismerte az élő Isten hatalmát, nagyságát és hatalmat adott neki egész Babilon fölött, barátait pedig a tartomány gondviselőivé tette.

De mi ennek a történetnek a tanulsága számunkra? Igazuk volt a bölcseknek abban, hogy az istenek- akik nem lakoznak együtt az emberekkel – azok tudják csak a király kérdésére a választ? Abban igen, hogy ilyet csak Isten képes kinyilatkoztatni, de abban nem, hogy nem lakoznak együtt az emberekkel. Téves istenképük volt. Mit olvashatunk pl. Énókról? Azt, hogy Istennel járt. Vagy gondoljatok csak Izrael népére, amikor kihozta őket Egyiptomból. Isten ott volt nappal a felhőoszlopban, éjjel a tűzoszlopban. És amikor elkészült a Szent Sátor és a jeruzsálemi templom?

Abban is jelen volt. Valóban nehezen felfogható ez az ember számára és nagy csoda. Főleg az amikor Isten az Ő Fiában jött le és lakozott köztünk, teremtményei között. Ez a vallásos gondolkodás, amikor azt gondoljuk Isten csak maradjon az égben, mi pedig majd jól elvagyunk itt lenni Nélküle is. Vagy az is téves gondolkodás, hogy mi nem is beszélhetünk vele, olyan mindenható. Dániel és társai épp az ellenkezőjéről tesznek bizonyosságot. Ők együtt járnak, élnek Istennel, belevonják őt mindennapi életükbe. Nem esznek a király megfertőzött ételéből, a Sátán moslékából, nem elegyednek bele a világ dolgaiba. Minden nap többször imádkoznak, tőle várnak mindent és hálásak neki. Nem esnek kétségbe, amikor kivégzés vár rájuk, hanem Istenhez folyamodnak, akiben bíznak és aki megoldást tud adni, még a lehetetlennek tűnő helyzetekben is.

Ti is jó, ha mindennapi tevékenységetek közben gondoltok Istenre és imádkoztok, ha kérések van, vagy épp nem tudtok valamiben döntést hozni. Mindenben kérhetitek az Ő iránymutatását, de ne feledkezzetek meg arról sem, hogy Dánieléhez hasonlóan hálát is adjatok, dicsérjétek Őt. Ebben van segítségünkre az a sok evangéliumi ének, amik közül sokat ismertek. Szeretnék abban is biztatni titeket, hogy aki még nem tette meg kérje az Úr Jézust, hogy éljen vele, költözzön a szívébe. Mert akkor lesz csak igazán boldog az életetek.

Szeretettel,

Debrecen, 2022.május 29.-én Falucskai Dani